

OBEC SUČANY
Obecný úrad Sučany, Nám. SNP 31, 038 52 Sučany

Č. j.: 07623/503/2023-Pi
OcUSu-0593/07623/2023

Sučany, 03.01.2024

VEC: Upovedomenie o podanom odvolaní

Obec Sučany ako príslušný stavebný úrad podľa § 117 ods.1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“) vykonávajúci prenesený výkon štátnej správy podľa § 5 písm. a) zákona č. 608/2003 Z. z. o štátnej správe pre územné plánovanie, stavebný poriadok a bývanie a o zmene a doplnení zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov, Vám ako účastníkom konania oznamuje, že dňa 01.08.2022 podal navrhovateľ Constario, s.r.o., Drozdia 2, 010 14 Žilina, IČO: 36697974 v zast. B-ing, s.r.o., Drozdia 2, 010 14 Žilina, IČO: 52 519 911 ako účastník konania v zákonom stanovenej lehote odvolanie proti rozhodnutiu obce, ktorým vyhovel podanému protestu prokurátora Okresnej prokuratúry Martin sp. zn. Pd 108/23/5506-5 zo dňa 11.10.2023.

Rozhodnutie bolo vydaného príslušným stavebným úradom obce Sučany dňa 29.11.2023 pod č.j.: 07623/503/2023-Pi.

Podľa § 56 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, Vás upovedomujeme o obsahu odvolania (fotokópia odvolania v prílohe) a zároveň Vás vyzývame, aby ste sa k nemu vyjadrili v lehote do 5 dní odo dňa doručenia tohto upovedomenia o podanom odvolaní.

Martin Rybár

starosta obce

Príloha : kópia odvolania navrhovateľa s prílohou Nález III. ÚS SR 333/2018-97

Doručuje sa účastníkom konania verejnou vyhláškou:

1. Právnické osoby a fyzické osoby, ktorých vlastnícke alebo iné práva k pozemkom alebo stavbám, ako aj k susedným pozemkom a stavbám vrátane bytov môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté

2. Účastníci konania podľa ust. § 24 ods. 2 zák. č. 24/2006 Z.z. z Rozhodnutia vydanom v zisťovacom konaní č. OU-MT-OSZP-2022/002710-035-No dňa 5.10.2022
3. B-ing, s.r.o., Drozdia 2, 010 14 Žilina

Na vedomie (bez právnych účinkov doručenia):

4. MARTIMEX, a.s., Červenej armády 1, 036 01 Martin

Na vedomie dotknutým orgánom jednotlivo:

5. Okresná prokuratúra Martin, Nám. S.H. Vajanského č.1, 036 80 Martin 1
6. Okresný úrad Martin, odbor starostlivosti o ŽP, Nám. S.H. Vajanského 1, 036 01 Martin
7. Okresný úrad Martin, odbor krízového riadenia, Nám. S.H. Vajanského 1, 036 01 Martin
8. Ministerstvo dopravy a výstavby SR, Odbor dráhový stavebný úrad, Námestie slobody 6, 810 05 Bratislava
9. Železnice SR, Klemensova 8, 813 61 Bratislava
10. Krajský pamiatkový úrad Žilina, Mariánske nám. 19, 010 01 Žilina
11. RUVZ Martin, Kuzmányho 27, 036 80 Martin
12. OR HaZZ Martin, V. Žingora 30, 036 01 Martin
13. SPP Distribúcia, a.s. Mlynské nivy 44/b, 825 11 Bratislava
14. Stredoslovenská distribučná a.s., Pri Rajčianke 2927/8, 010 47 Žilina
15. Turčianska vodárenská spoločnosť, a.s., Kuzmányho 25, 036 80 Martin
16. SVP š.p., Povodie horného Váhu, J. Jančeka 36, 034 01 Ružomberok
17. Úrad pre územné plánovanie a výstavbu SR, Lakeside park 2, Tomášikova 14366/64A, 831 04 Bratislava

- spis - 2x

Doručenie verejnou vyhláškou podľa § 26 správneho poriadku vyvesením po dobu 15 dní na úradnej tabuli, web sídle a CUET Obce Sučany.

Dátum vyvesenia:.....

Podpis a pečiatka starostu obce:

Dátum zvesenia:

Podpis a pečiatka starostu obce:.....

Obec Sučany
Obecný úrad Sučany
Nám. SNP 31
038 52 Sučany

Č.j. 07623/503/2023-Pi
OcUSu-0593/07623/2023

Obecný úrad Sučany	
27. 12. 2023	
Číslo zápisnice: 0339/23	Číslo spisu:
Prílohy: 1	Vybavuje:

Stavebník:

Constario, s.r.o.

Drozdia 2, 010 14 Žilina

IČO: 36 697 974

zapísaný v OR OS Žilina, oddiel: Sro, vložka č. 18243/L

v zastúpení

B-ing, s. r. o.

Drozdia 2, 010 14 Žilina,

IČO: 52 519 911

zapísaný v OR OS Žilina, oddiel: Sro, vložka č. 72966/L

Ing. Peter Dobrovolský, konateľ

Vec: Odvolanie stavebníka voči rozhodnutiu Obce Sučany č.j. 07623/503/2023-Pi, OcUSu-0593/07623/2023 zo dňa 29.11.2023

Rozhodnutím Obce Sučany č.j. 07623/503/2023-Pi, OcUSu-0593/07623/2023 zo dňa 29.11.2023 Obec Sučany ako príslušný správny orgán vyhovel Protestu Okresnej prokuratúry Martin č.k. Pd 108/23/5506-5 zo dňa 11.10.2023 a zrušila ako nezákonné protestom napadnuté rozhodnutie Obce Sučany sp. zn. 7549/592/2022-Hu05 zo dňa 18.05.2023, právoplatné dňa 25.07.2023, ktorým stavebný úrad podľa § 117, § 39, § 39a a § 39b zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (Stavebný zákon) v znení neskorších predpisov rozhodol o umiestnení stavby a využitia územia pre stavbu „Obytný súbor Sučany – Rezidencia Schultzov dvor“ na pozemkoch parc. č. C-KN 35, 36/1, 36/2, 37, 39, 47/1, 47/2, 47/3, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 1999, 4622/1 v k.ú. Sučany.

Adresa:
B-ing.s.r.o.
Drozdia 2
010 14 Žilina

IČO: 52 519 911
IČ DPH: SK2121075154
Register: Okr. Súd Žilina
Odd.: Sro Vlož.č.: 72966/L

Kontakt:
0944/454746

peter.dobrovolsky@b-ing.sk

V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uviedol, že sa stotožnil so závermi prokurátorky o porušení všeobecne záväzných právnych predpisov, a preto protestu prokurátorky vyhovel a napadnuté rozhodnutie zrušil.

Proti vyššie uvedenému rozhodnutiu Obce Sučany podáva stavebník Constario, s.r.o., Žilina, v zastúpení B-ing, s.r.o., Žilina v zákonom stanovenej lehote odvolanie z nasledovných dôvodov:

Podľa § 47 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) *rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.*

Podľa § 47 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) *v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.*

Správny orgán v odôvodnení svojho rozhodnutia stroho konštatoval, že účastníkom konania doručil protest prokurátora s výzvou, aby sa k jeho obsahu vyjadrili v lehote 5 dní od doručenia výzvy, inak sa na ich vyjadrenie nebude prihliadať. Dátum doručenia oznámenia pripadol na 22.11.2023. V stanovenej lehote sa k protestu prokurátora vyjadril Okresný úrad Martin-odbor krízového riadenia- bez námietok k stavbe; a vyjadril sa aj samotný navrhovateľ v zast. B-ing, s.r.o., Drozdia 2, 010 14 Žilina, IČO: 52 519 911 a to vyjadrením k protestu prokurátora doručeným na obec Sučany dňa 13.11.2023. Správny orgán v odôvodnení rozhodnutia neuviedol, čo bolo obsahom vyjadrenia stavebníka a ako sa vysporiadal s námietkami stavebníka voči protestu prokurátora.

Stavebník má za to, že rozhodnutie správneho orgánu je vydané v rozpore s ust. § 47 ods. 1 Správneho poriadku, v dôsledku čoho došlo z dôvodu absencie riadneho odôvodnenie rozhodnutia k porušeniu procesných práv stavebníka ako účastníka konania a k upretiu práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia a práva náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu správneho orgánu v rámci využitia riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov.

Pokiaľ ide o samotný protest prokurátora, prokurátorka Okresnej prokuratúry Martin odôvodnila protest skutočnosťou, že v dobe vydania napadnutého územného rozhodnutia mala Obec Sučany prijaté nové VZN Obce Sučany o záväzných častiach Územného plánu Obce Sučany, ktoré schválilo Obecné zastupiteľstvo Obce Sučany svojím uznesením č. 160/2022 zo dňa 13.12.2022. Toto uznesenie nadobudlo účinnosť dňom 29.12.2022. V článku 5 tohto VZN bolo územie, v ktorom sa má uskutočniť stavba Obytný súbor Sučany – Rezidencia Schultzov dvor zaradené do časti B1, pričom sa jedná o historické jadrové územie, v ktorom podľa územného plánu môže byť uskutočňovaná len výstavba rodinných domov. Z napadnutého rozhodnutia je však

Adresa:
B-ing,s.r.o.
Drozdia 2
010 14 Žilina

IČO:52 519 911
IČ DPH: SK2121075154
Register: Okr. Súd Žilina
Odd.: Sro Vlož.c.: 72966/L

Kontakt:
0944/454746
peter.dobrovolsky@b-ing.sk

zrejme, že stavebník má zámer na dotknutom území realizovať stavbu, v rámci ktorej budú postavené bytové domy a nie rodinné domy. Z uvedeného dôvodu napadnuté územné rozhodnutie je v rozpore s platným Územným plánom Obce Sučany.

Ako stavebník uviedol už vo svojom vyjadrení k protestu prokurátora, stavebník sa nestotožňuje so závermi prokurátora Okresnej prokuratúry Martin o porušení ustanovení § 37 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (Stavebný zákon) v znení neskorších predpisov.

Podľa § 37 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (Stavebný zákon) v znení neskorších predpisov *podkladom pre vydanie územného rozhodnutia sú územné plány obcí a zón. Ak pre územie nebol spracovaný územný plán obce alebo zóny, podkladom na vydanie územného rozhodnutia sú spracované územnoplánovacie podklady podľa § 3 a ostatné existujúce podklady podľa § 7a; inak stavebný úrad obstará v rozsahu nevyhnutnom na vydanie územného rozhodnutia iné podklady, najmä skutočnosti získané vlastným prieskumom alebo zistené pri miestnom zisťovaní.*

Podľa § 37 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (Stavebný zákon) v znení neskorších predpisov *stavebný úrad v územnom konaní posúdi návrh predovšetkým z hľadiska starostlivosti o životné prostredie a potrieb požadovaného opatrenia v území a jeho dôsledkov; preskúma návrh a jeho súlad s podkladmi podľa odseku 1 a predchádzajúcimi rozhodnutiami o území, posúdi, či vyhovuje všeobecným technickým požiadavkám na výstavbu a všeobecne technickým požiadavkám na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu, prípadne predpisom, ktoré ustanovujú hygienické, protipožiarne podmienky, podmienky bezpečnosti práce a technických zariadení, dopravné podmienky, podmienky ochrany prírody, starostlivosti o kultúrne pamiatky, ochrany poľnohospodárskeho pôdneho fondu, lesného pôdneho fondu a pod., pokiaľ posúdenie nepatrí iným orgánom.*

Podľa § 37 ods. 4 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (Stavebný zákon) v znení neskorších predpisov *ak stavebný úrad po posúdení návrhu podľa odsekov 1 až 3 zistí, že návrh alebo predložená dokumentácia nie je v súlade s podkladmi podľa odseku 1, s predchádzajúcimi územnými rozhodnutiami, so všeobecnými technickými požiadavkami alebo s predpismi uvedenými v odseku 2, návrh zamietne.*

Stavebník podal dňa 21.10.2022 stavebnému úradu Sučany žiadosť o vydanie územného rozhodnutia pre stavbu „Obytný súbor Sučany – Rezidencia Schultzov dvor“. Ako konštatoval prokurátor Okresnej prokuratúry Martin, stavebník k žiadosti o vydanie územného rozhodnutia predložil aj Sprievodnú a technickú správu stavby „Obytný súbor Sučany – Rezidencia Schultzov dvor“ (ďalej len „Správa“), ktorá bola vypracovaná v decembri 2021. Prokurátor v odôvodnení podaného protestu poukázal na ustanovenie časti 3.3 Správy, v zmysle ktorého „Riešené územie je navrhované na základe regulatívov a záväznej časti platného územného plánu Obce Sučany vypracovaného v auguste 2005, zodpovedný projektant Ing. arch. Peter Nezval.“

Adresa:
B-ing.s.r.o.
Drozdia 2
010 14 Žilina

IČO:52 519 911
IČ DPH: SK2121075154
Register: Okr. Súd Žilina
Odd.: Sro Vložč.: 72966/L

Kontakt:
0944/454746
peter.dobrovolsky@b-ing.sk

Stavebník poukazuje na skutočnosť, že žiadosť o vydanie územného rozhodnutia bola podaná stavebníkom dňa 21.10.2022 za účinnosť územného plánu Obce Sučany vypracovaného v auguste 2005. Žiadosť o vydanie stavebného rozhodnutia spĺňala všetky náležitosti stanovené príslušnými právnymi predpismi a bola v súlade s Územným plánom Obce Sučany platným a účinným v čase podania žiadosti. Prípadný rozpor s predpismi alebo územným plánom obce platným v čase podania žiadosti nebol zistený a namietaný ani zo strany prokurátora.

Dňa 5.10.2022 bolo vydané v zisťovacom konaní kladné rozhodnutie Okresného úradu Martin, odbor starostlivosti o životné prostredie č.k. OU-MT-OSZP-2022/002710-035-No týkajúce sa posudzovania vplyvov stavby Bytové domy Sučany na životné prostredie. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 5.11.2022. Okresný úrad Martin, odbor starostlivosti o životné prostredie na základe preskúmania a zhodnotenia predloženého zámeru navrhovanej činnosti, zhodnotenia stavu životného prostredia v záujmovom území a doručených stanovísk orgánov štátnej správy a verejnosti konštatoval, že pri dodržaní všeobecne platných záväzných predpisov a vhodných technických a bezpečnostných opatrení nebude zámer navrhovanej činnosti predstavovať taký zásah do životného prostredia, ktorý by v značnej miere mohol ohroziť životné prostredie a zdravie obyvateľov, a preto predložený zámer odporučil k realizácii.

Po podaní žiadosti stavebníka o vydanie územného rozhodnutia na príslušný stavebný úrad a po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia Okresného úradu Martin, odbor starostlivosti o životné prostredie o posudzovaní vplyvu stavby Obytný súbor Sučany na životné prostredie, bolo uznesením Obecného zastupiteľstva Obce Sučany č. 160/2022 schválené dňa 13.12.2022 Všeobecne záväzné nariadenie Obce Sučany o záväzných častiach Územného plánu Obce Sučany, ktoré nadobudlo účinnosť dňa 29.12.2022 (ďalej len „VZN“). VZN neobsahovalo prechodné ustanovenia, ktoré by upravovali riešenie právoplatne neskončených konaní, ktoré začali za účinnosti predchádzajúceho územného plánu obce.

Dňa 18.05.2023 bolo stavebným úradom Obce Sučany vydané rozhodnutie o umiestnení stavby „Obytný súbor Sučany – Rezidencia Schultzov dvor“ sp. zn. 7549/592/2022-Hu05, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 25.07.2023.

Prokurátor v podanom proteste namietal, že stavebný úrad Obce Sučany pochybil v tom, že žiadosť stavebníka na vydanie územného rozhodnutia neposudzoval podľa Územného plánu platného a účinného v čase vydania územného rozhodnutia, t.j. podľa územného plánu schváleného vo forme VZN zo dňa 13.12.2022. Podľa záveru prokurátora je stavba „Obytný súbor Sučany – Rezidencia Schultzov dvor“ v rozpore s platným Územným plánom Obce Sučany, a preto je v rozpore s ust. § 37 ods. 1, ods. 2 ods. 4 Stavebného zákona v časti, v ktorej Stavebný zákon stanovuje povinnosť stavebnému úradu vychádzať z územného plánu obce ako podkladu pre vydanie územného rozhodnutia, povinnosť preskúmať súlad návrhu s územným plánom obce a povinnosť zamietnuť návrh ak nie je v súlade s územným plánom obce. Prokurátor

Adresa:
B-ing,s.r.o.
Drozdia 2
010 14 Žilina

IČO:52 519 911
IČ DPH: SK2121075154
Register: Okr. Súd Žilina
Odd.: Sro Vlož.c.: 72966/L

Kontakt:
0944/454746
peter.dobrovolsky@b-ing.sk

prítom poukázal na súdnu prax potvrdenú názorom Najvyššieho súdu SR vyjadrenom v uznesení sp. zn. 3Sžo 53/2016 zo dňa 20.09.2017.

Odôvodnenie protestu prokuratúra s odkazom na súdnu prax neobstojí vzhľadom na existujúci výklad Ústavného súdu Slovenskej republiky. Ako uviedol Ústavný súd SR v náleze III. ÚS 333/2018-97 zo dňa 3.7.2019, citujem:

„47. Už Ústavný súd Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky pri tvorbe svojej doktríny formuloval názor, že „princípy právneho štátu a právnej istoty vyžadujú, aby bol každý ústavne možný prípad retroaktivity výslovne obsiahnutý v ústave, resp. v zákone a aby sa vyriešili s tým spojené prípady tak, aby nadobudnuté práva boli riadne chránené“ (PL. ÚS 78/92, Ústavný súd ČSFR, Zbierka uznesení a nálezov 1992, č. 15).

50. V nadväznosti na uvedené nie je z dôvodu absencie prechodných ustanovení prípustné vykladať medzerovitú zmenu právnej úpravy v neprospech jednotlivca, pretože verejná moc nemôže využívať nejasnosť právnej úpravy, ktorú sama spôsobila (obdobne napr. nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. III. ÚS 782/06 z 8. 1. 2009). 17

51. Sťažovatelia sa svojou sťažnosťou dovoľávajú výkladu (a aplikácie nového územného plánu), ktorý je vo svojich dôsledkoch retroaktívny v neprospech stavebníka (navrhovateľa správneho konania) bez tohto, aby toto spätné pôsobenie nového územného plánu bolo výslovne zakotvené. Takýto výklad nie je ústavne akceptovateľný. Práve naopak, výklad zvolený najvyšším súdom je plne v súlade s horeuvedenými zásadami na prospech stavebníka, ktorý v čase podania svojho návrhu na vydanie územného rozhodnutia, spĺňajúc všetky právnymi predpismi vyžadované podmienky, legitímne očakával, že nastúpia tie právne následky, ktoré v čase podania jeho návrhu právne predpisy s takým podaním spájali, a to vo forme vydania územného rozhodnutia o umiestnení ním navrhovanej stavby. V hre je teda základné právo stavebníka na inú právnu ochranu poskytovanú správnymi orgánmi. Nejasnosť všeobecne záväzného nariadenia mesta pre absenciu prechodných ustanovení nemôže byť v demokratickej spoločnosti jednotlivcovi (stavebníkovi) na ťarchu. Navyše podmienky v podobe stanovenia maximálnej „podlažnosti“ umiestňovanej budovy majú povahu noriem (verejného) hmotného práva, a preto je v prípade absencie prechodných ustanovení pre posúdenie veci rozhodujúci právny stav platný v čase podania návrhu na vydanie územného rozhodnutia. S tým kolidujúce záujmy sťažovateľov ako vlastníkov susedných nehnuteľností na udržaní doterajšieho stavu nemôžu byť dostatočným dôvodom na retroaktívny výklad a aplikáciu neskoršieho právneho predpisu, ktorý by im viac vyhovoval.“

V súlade so závermi Ústavného súdu Slovenskej republiky je odvolaním stavebníka napadnuté rozhodnutie správneho orgánu v priamom rozpore s citovaným nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky a v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky.

Adresa:
B-ing s.r.o.
Drozdia 2
010 14 Žilina

IČO:52 519 911
IČ DPH: SK2121075154
Register: Okr. Súd Žilina
Odd.: Sro Vlož.c.: 72966/L

Kontakt:
0944/454746
peter.dobrovolsky@b-ing.sk

Ako ďalej uviedol stavebník vo vyjadrení k protestu prokurátora, predpokladom aplikácie všeobecne záväzného právneho predpisu na právoplatne neskončené konania nemôže byť len samotná požiadavka účinnosti všeobecne záväzného predpisu v čase rozhodovania, ale rovnako tak požiadavka zrozumiteľnosti všeobecne záväzného právneho predpisu a súladu všeobecne záväzného právneho predpisu nielen vo vzťahu k iným všeobecne záväzným právnym predpisom ale aj vzájomný vnútorný súlad jednotlivých ustanovení daného všeobecne záväzného právneho predpisu.

Podľa článku 5 VZN – „*Prípustné, obmedzujúce, vylučujúce podmienky na využitie jednotlivých plôch, na intenzitu ich využitia, reguláciu využitia plôch*“

- B1 *Obytné plochy - rodinné domy v historickom jadrovom území*

Historicko jadrové územie obce - intenzívne urbanizované územie v historickom centre obce a najstaršej zástavby pozdĺž severojužnej kompozičnej osi.

• *Prípustné funkcie : prevládajúcim typom stavebnej činnosti budú prestavby, prístavby a nadstavby existujúcich objektov, začlenených do plôch pre zástavbu v príslušnom navrhovanom funkčnom využití, a taktiež novostavby v uvoľnených prielukách, pre umiestnenie komerčnej a nekomerčnej občianskej vybavenosti miestneho významu a polyfunkčnej zástavby obchodov, administratívy, nevýrobných služieb v kombinácii s bývaním a ubytovaním. Súčasťou sú stavby dopravného a technického vybavenia slúžiace základnej funkcii, verejná zeleň, drobné účelové stavby, drobná architektúra. Parkovanie musí byť zabezpečené na pozemku prevádzkovateľa, alebo na vyhradených parkoviskách na verejných komunikáciách.*

Koeficient zastavanosti : max. 0,65

Koeficient zelene: min. 0,35

Podlažnosť: max.3.nadzemné podlažia a suterén, alebo suterén+2.nadzemné podlažie + podkrovia

• *Nepripustné funkcie : veľkochov hospodárskych zvierat, výroba, ostatné funkcie ,ktoré nesúvisia s hlavnou funkciou*

• *Doplňujúce ustanovenia: odstavné miesta obyvateľov musia byť riešené v rámci pozemkov bytových domov na vyhradených odstavných plochách a na miestnych verejných komunikáciách, parkovanie užívateľov zariadení komerčného vybavenia a služieb musí byť riešené na pozemkoch ich prevádzkovateľov.*

Podľa § 43b ods. 3 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (Stavebný zákon) v znení neskorších predpisov rodinný dom je budova určená predovšetkým na rodinné bývanie so samostatným vstupom z verejnej komunikácie, ktorá má najviac tri byty, dve nadzemné podlažia a podkrovia.

Aj za predpokladu aplikácie nového VZN by musel správny orgán pri skúmaní súladu žiadosti o vydanie územného rozhodnutia s územným plánom obce vychádzať z územného plánu obce ako celku a nielen z jeho vybranej časti. Pokiaľ ide o zaradenie územia, v ktorom má byť realizovaná stavba „Obytný súbor Sučany – Rezidencia Schultzov dvor“ do časti B1, správny orgán by mal vychádzať pri skúmaní súladu navrhovanej

Adresa:
B-ing,s.r.o.
Drozdia 2
010 14 Žilina

IČO:52 519 911
IČ DPH: SK2121075154
Register: Okr. Súd Žilina
Odd.: Sro Vložit.: 72966/L

Kontakt:
0944/454746
peter.dobrovolsky@b-ing.sk

stavby s územným plánom obce nielen z označenia danej časti B1 ako „Obytné plochy – rodinné domy v historickom jadrovom území“, ale aj z regulatívov určených pre danú časť územia podľa platného VZN.

Podľa regulatívov určených pre územie zaradené do časti B1 navrhovaná stavba spĺňa všetky regulatívy stanovené novým VZN pre dané územie a je v súlade s platným Územným plánom Obce Sučany. Navrhovaná stavba „Obytný súbor Sučany – Rezidencia Schultzov dvor“ je v súlade s regulatívami stanovenými pre územie zaradené do časti B1 v časti prípustných funkcií (stavebníkom navrhovaná funkcia bývania v kombinácii s občianskou vybavenosťou v rámci objektu Schultzovej vily), koeficientu zastavanosti max. 0,65 (stavebníkom nevrhnutý 0,4954), koeficientu zelene min. 0,35, podlažnosti (stavebníkom nevrhnuté 3 NP s maximálnou výškou stavieb nepresahujúcou 10,5m), neprípustných funkcií a doplňujúcich funkcií. Stavebníkom navrhnuté regulatívy pre riešenie výstavbu boli prokurátorom konštatované aj na strane 4 protestu prokurátora v rámci citácie časti 3.3 Správy predloženej stavebníkom spolu so žiadosťou o vydanie územného rozhodnutia.

Prokurátor pri zisťovaní súladu vydaného územného rozhodnutia s platnou právnou úpravou vychádzal len z označenia kategórie územia, v ktorom má byť stavba umiestnená, ako územia B1 určeného pre výstavbu rodinných domov. Prokurátor neprihliadol na regulatívy stanovené pre územie B1, najmä v časti týkajúcej sa podlažnosti určenej pre územie spadajúce do kategórie B1, a to **max. 3 nadzemné podlažia a suterén** alebo suterén + 2 nadzemné podlažia + podkrovie. S poukazom na citované ust. § 43b ods. 3 Stavebného zákona sa rodinným domom rozumie **budova, ktorá má najviac dve nadzemné podlažia a podkrovie**. Pokiaľ ide o budovy s podlažnosťou 3 nadzemné podlažia, v žiadnom prípade sa nemôže jednať o rodinné domy, nakoľko takéto posúdenie budovy by bolo v rozpore s § 43b ods. 3 Stavebného zákona. Tiež je nutné dodať, že rovnako v časti regulatívov pre kategóriu územia B1 označenej ako „Doplňujúce ustanovenia“ sa uvádza „odstavné miesta obyvateľov musia byť riešené v rámci pozemkov bytových domov“ (nie rodinných domov). V tomto smere ide minimálne o vnútorný rozpor VZN v časti určujúcej územie kategórie B1 ako územie určené pre zástavbu rodinnými domami a v časti VZN určujúcej regulatívy pre územie kategórie B1. Na túto skutočnosť prokurátor neprihliadol, resp. sa s týmto rozporom v podanom proteste nevysporiadal.

V súlade s ustálenou judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky medzi základné hodnoty materiálneho právneho štátu „neodmysliteľne patrí aj požiadavka (princíp) právnej istoty a ochrany dôvery občanov v právny poriadok“, ktorá je implicitne obsiahnutá v čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Základným prvkom právnej istoty v právnom štáte je istota občana, že sa voči nemu bude zachovávať právo.“ Právna istota je vnímaná ako definičný znak právneho štátu. Súčasťou princípu právnej istoty je aj požiadavka týkajúca sa predvídateľnosti práva, ktorá je neopomenuteľným komponentom právnej istoty. Predvídateľnosť práva je z pohľadu ústavného súdu jednou z požiadaviek právnej istoty. Vo všeobecnosti možno v tejto súvislosti konštatovať, že „konanie štátnych orgánov musí byť v rámci istých hraníc pre občana predvídateľné, a tým súčasne kalkulatívne“. Ústavný súd vymedzuje požiadavku predvídateľnosti práva ako legitímne očakávanie subjektu práva, že vydaný individuálny právny akt bude v súlade so zrozumiteľnými a čitateľnými všeobecne záväznými právnymi predpismi.

Adresa:
B-ing s.r.o.
Drozdíia 2
010 14 Žilina

IČO: 52 519 911
IČ DPH: SK2121075154
Register: Okr. Súd Žilina
Odd.: Stro Vloz.č.: 72966/L

Kontakt:
0944/454746
peter.dobrovolsky@b-ing.sk

Nedielnou súčasťou požiadavky predvídateľnosti práva je požiadavka zrozumiteľnosti platnej legislatívy, v zmysle ktorej musí byť všeobecne záväzný predpis dostatočne zrozumiteľný tak po jazykovej ako aj po obsahovej stránke. Za zrozumiteľný nemožno považovať taký všeobecne záväzný právny predpis, z ktorého ustanovení nie je možné zistiť, čo ním malo byť po jazykovej alebo obsahovej stránke vyjadrené. V prípade vnútorného nesúladu všeobecne záväzného predpisu z dôvodu vzájomného rozporu jednotlivých ustanovení všeobecne záväzného predpisu nemožno všeobecne záväzný predpis vykladať v neprospech osôb, na ktoré má byť všeobecne záväzný právny predpis príslušným orgánom verejnej moci aplikovaný. Ak ustanovenie všeobecne záväzného predpisu vytvára podmienky na jeho svojvoľnú a účelovú interpretáciu, a to s takou intenzitou, ktorá protirečí princípu právnej istoty ako jednému z definičných znakov právneho štátu, je takéto ustanovenie v rozpore s čl. 1 ods. 1 prvou vetou Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa stavebníka prokurátorom napadnuté územné rozhodnutie je nielen v súlade s predchádzajúcim územným plánom obce, ale aj v súlade s platným VZN Obce Sučany a v súlade s dotknutými ustanoveniami Stavebného zákona a Správneho poriadku, nakoľko stavba „Obytný súbor Sučany – Rezidencia Schultzov dvor“ je v súlade s regulatívami a technickými požiadavkami VZN určenými pre zástavbu v území zaradenom do kategórie B1. Pokiaľ prokurátor namietal nesúlad územného rozhodnutia s Územným plánom Obce Sučany z dôvodu, že územie kategórie B1 je určené pre zástavbu rodinnými domami, po preskúmaní ďalších regulatívov určených pre kategóriu B1 mal prokurátor dospieť k záveru, že tieto regulatívy sú vo vzájomnom rozpore tak ako bolo vyššie uvedené. V tomto prípade podľa názoru stavebníka nie je namieste domáhať sa protestom prokurátora zrušenia individuálneho právneho aktu (územného rozhodnutia), ktorým nadobudol stavebník práva v dobrej viere, a to s poukazom na ustálenú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci požiadavky právneho štátu a princípu právnej istoty a ochrany ústavných práv občanov. V záujme zachovania princípu právnej istoty sa javí ako vhodnejší postup prokurátora podľa § 27 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov podaním protestu proti všeobecne záväznému právnomu predpisu.

Žiadosť stavebníka o vydanie územného rozhodnutia spĺňala všetky právnymi predpismi požadované náležitosti a stavebníkom predložená dokumentácia bola v súlade so všetkými všeobecne záväznými právnymi predpismi platnými a účinnými v čase podania žiadosti, vrátane súladu s územným plánom Obce Sučany účinným v čase podania žiadosti. Protestom prokurátora napadnuté územné rozhodnutie bolo vydané v súlade s požiadavkou ust. § 37 ods. 2 Stavebného zákona na posúdenie žiadosti o vydanie územného rozhodnutia z hľadiska starostlivosti o životné prostredie a potrieb požadovaného opatrenia v území a jeho dôsledkov ako aj ďalších požiadaviek stanovených v ust. § 37 ods. 2 Stavebného zákona.

Na stavbu „Obytný súbor Sučany – Rezidencia Schultzov dvor“ bolo vydané právoplatné rozhodnutie o posúdení vplyvov na životné prostredie. Predložený investičný zámer stavby bol tiež jednohlasne schválený Obecným zastupiteľstvom Obce Sučany. Realizácia stavby mala priniesť revitalizáciu územia, ktoré v súčasnosti nie je využívané pre potreby občanov obce a nachádzajú sa v ňom budovy, ktoré sú

Adresa:	IČO: 52 519 911	Kontakt:
B-ing s.r.o.	IČ DPH: SK2121075154	0944/454746
Drozdia 2	Register: Okr. Súd Žilina	
010 14 Žilina	Odd.: Sro Vložč : 72966/L	peter.dobrovolsky@b-ing.sk

v nevyhovujúcom technickom stave. Súčasťou realizovanej stavby bude vybudovanie občianskej vybavenosti v objekte existujúcej Schultzovej vily, ktorá bude slúžiť pre potreby občanov obce. V územnom konaní neboli voči umiestneniu navrhovanej stavby vznesené zo strany občanov ani dotknutých orgánov žiadne pripomienky ani námietky. Zástavba bytovými domami ako aj samotné umiestnenie bytových domov bolo stavebníkom zvolené ako najvhodnejšie riešenie daného územia s ohľadom na blízkosť železničnej a cestnej komunikácie a s tým spojené hygienické požiadavky a požiadavky prípustnej hlučnosti pre bývanie v tejto lokalite. V prípade výstavby rodinných domov v danom území by bolo dosiahnutie limitov pre hluk vo vonkajšom prostredí omnoho náročnejšie s nie istým výsledkom. Stavebník navrhovanú výstavbu situoval tak aby sa hluk vo vonkajšom prostredí dostal na požadované normy. Umiestnenie bytových domov ako aj umiestnenie zón pre vonkajšie aktivity obyvateľov bolo zvolené tak, aby nemali žiadny dopad z emisií hluku z okolia. Tieto skutočnosti by sa omnoho ťažšie zapracovávali do súboru rodinných domov s taktiež nie istým výsledkom.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, najmä s ohľadom na závery vyplývajúce z nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky III. ÚS 333/2018-97 zo dňa 3.7.2019 stavebník navrhuje, aby odvolací orgán **zrušil** napadnuté rozhodnutie Obce Sučany č.j. 07623/503/2023-Pi, OcUSu-0593/07623/2023 zo dňa 29.11.2023 a územné rozhodnutie stavebného úradu Obce Sučany sp. zn. 7549/592/2022-Hu05 zo dňa 18.05.2023 ponechal v platnosti.

V Žiline, dňa 13.12.2023

B-ing, s.r.o. ©
Drozdia 2, 010 14 Žilina
IČO: 52 519 911, DIČ: 2121075154
IČ DPH: SK2121075154

.....
B-ing, s. r. o.
Ing. Peter Dobrovolský, konateľ

Príloha: Nález ÚS SR III. ÚS 333/2018

Adresa:
B-ing,s.r.o.
Drozdia 2
010 14 Žilina

IČO:52 519 911
IČ DPH: SK2121075154
Register: Okr. Súd Žilina
Odd.: Sro Vloz.c.: 72966/L

Kontakt:
0944/454746
peter.dobrovolsky@b-ing.sk

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 333/2018-97

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. júla 2019 v senáte zloženom z predsedníčky Jany Laššákovej, zo sudcov Petra Molnára a Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) prerokoval ústavnú sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], a [REDAKČIA], [REDAKČIA], obaja [REDAKČIA], zastúpených spoločnosťou WERNER & Co. s. r. o., Stromová 54/A, Bratislava, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Andrej Werner, ktorou namietajú porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, základného práva na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 36 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, základného práva na rovnosť účastníkov konania podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 37 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd, základného práva vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8 Sžo 92/2015 z 30. marca 2017, a takto

rozhodol:

Ústavnej sťažnosti [REDAKČIA] a [REDAKČIA] nevyhovuje.

Odôvodnenie:

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. júla 2017 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], a [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], obaja [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovatelia“, v citáciách aj „žalobcovia“), ktorou namietajú porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), základného práva na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy podľa čl. 46 ods. 2 ústavy a čl. 36 ods. 2 listiny, základného práva na rovnosť účastníkov konania podľa čl. 47 ods. 3 ústavy a čl. 37 ods. 3 listiny, základného práva vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 8 Sžo 92/2015 z 30. marca 2017 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“).

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovatelia sa v konaní o žalobe podľa druhej hlavy piatej časti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení účinnom v rozhodnom období domáhali preskúmania rozhodnutia Krajského stavebného úradu Bratislava (neskôr Okresný úrad Bratislava; ďalej len „žalovaný“) č. A/2007/1779-HRL z 15. januára 2008 (v citáciách aj „Rozhodnutie 2“) v spojení s prvostupňovým rozhodnutím mestskej časti Bratislava-Staré Mesto č. SU-2006/28284/19916/2007/UR-Ga z 28. marca 2007. Uvedenými rozhodnutiami správne orgány rozhodli o umiestnení stavby č. [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] s prípojkami pre spoločnosť NOBLE, a. s., Sliezska 9, Bratislava (ďalej len „navrhovateľ“, v citáciách aj „stavebník“).

3. Žalobou bolo namietané „nedoručenie oznámenia o začatí konania, čím boli... vylúčení z celého prvostupňového konania... Nesúhlasili s právnym názorom správneho

orgánu, v zmysle ktorého nie je v jeho moci preverovať správnosť doručenia úradných zásielok... Podľa ich názoru za doručenie písomnosti je zodpovedný správny orgán, ktorý nemôže prenášať svoju zodpovednosť na poštovú prepravu, pričom je prípustný dôkaz opaku údajov uvedených na doručení... Podľa ich názoru správny orgán nedostatočne zistil skutkový stav a vychádzal výlučne z listinného dôkazu predloženého navrhovateľom. Napriek tomu, že žalobcovia v odvolacom konaní predložili listiny spochybňujúce odborné závery stavebníkom predloženého posudku, žalovaný sa s nimi nevysporiadal... Z uvedeného dôvodu je jeho rozhodnutie nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Okrem uvedeného odvolací orgán nedoručil žalobcom vyjadrenie navrhovateľa k ich odvolaniu, ani ďalšie doplňujúce podklady, ktoré uviedol vo svojom rozhodnutí, žalobcom neboli doručené podklady o novom zameraní sporných výšok geodetom a odborné stanovisko k svetlotechnickému posudku vplyvu novostavby polyfunkčného domu na [REDAKOVANÉ]...“.

4. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č. k. 4 S 5/2008-315 z 20. marca 2015 žalobu sťažovateľov zamietol. Po preskúmaní súvisiaceho administratívneho spisu uzavrel, že „oznámene bolo menovaným doručované a aj úspešne doručené 21. februára 2007 a v konaní neboli predložené žiadne relevantné dôkazy preukazujúce a spochybňujúce pravosť podpisov adresátov a nedoručenie písomnosti týmto osobám... Za podstatné súd považuje okolnosť, že sa konania zúčastnili, s ich námietkami sa správne orgány zaoberali a vysporiadali a na základe námietok bolo doplnené dokazovanie.“. Žalovaný sa podľa názoru krajského súdu „v odvolacom konaní namietanými rozpormi v svetlotechnických posudkoch náležite zaoberal a zabezpečil nové zameranie namietaných výškových kód budov“.

5. Krajský súd ďalej dôvodil, že „žalovaný v napadnutom rozhodnutí vychádzal z totožnej územnoplánovacej dokumentácie ako prvostupňový stavebný úrad, pričom nevzal do úvahy nový územný plán zóny [REDAKOVANÉ], zmeny a doplnky 2005, platný odo dňa 1. 1. 2008. Predmetný nový územný plán priniesol zmenu predovšetkým z hľadiska maximálnej prípustnej podlažnosti stavby v danom bloku, ktorú určil na 4 nadzemné podlažia + jedno ustupujúce podlažie, čo umiestňovaná stavba prekračovala. Zmena územného plánu nadobudla účinky na záver povoľovacieho procesu. V čase vydania napadnutého rozhodnutia boli dané záväzné pravidlá určené zmenami a doplnkami

územného plánu zóny. Podľa názoru súdu, dôsledky vyplývajúce z predĺženia odvolacieho konania by nemali byť na ujmu žalobcovi najmä z dôvodu, že zákon výslovne ukladá správne orgánu dbať na to, aby boli dobromyseľne nadobudnuté práva čo najmenej dotknuté. Stavebník dôvodne očakával a po vydaní územného rozhodnutia prvostupňovým orgánom bol dobromyseľný v nadobudnutých právach, že o jeho návrhu odvolací orgán rozhodne v zákonnej lehote a na základe platných a účinných podkladov rozhodujúcich pre vypracovanie projektovej dokumentácie. Nie je preto dôvodné domnievať sa, že stavebník mal a musel vedieť, že bude prijatá nová územnoplánovacia dokumentácia po tom, ako podal návrh na vydanie územného rozhodnutia, a že táto bude mať vplyv na jeho stavebné zámery.“.

6. Na odvolanie sťažovateľov najvyšší súd rozhodol rozsudkom z 30. marca 2017 v konaní sp. zn. 8 Sžo 92/2015 prvostupňový rozsudok krajského súdu potvrdil. K neoznámeniu začatia územného konania poukázal na jednotnosť správneho konania a na fakt, že sťažovatelia „sa konania zúčastnili, ich argumentácia bola v konaní vypočutá a vyhodnotená a dokonca na základe ich námietok bolo v odvolacom územnom konaní doplnené dokazovanie... ani prípadné neoznámenie začatia konania o umiestnení stavby, teda nemohlo byť zákonným dôvodom pre zrušenie rozhodnutia...“.

7. Podľa názoru najvyššieho súdu „žalovaný sa v odvolacom konaní náležite zaoberal namietanými rozpormi svetlotechického posudku [REDAKOVANÉ]... a posudku [REDAKOVANÉ] ktorí predložili žalobcovia v odvolacom konaní. Z odôvodnenia druhostupňového rozhodnutia žalovaného vyplýva, že v odvolacom konaní účastník konania zabezpečil nové zameranie namietaných výškových kót budov... Odvolací súd si nie je vedomý toho, že by... technické posudky predložené v územnom konaní zostali v podstatných otázkach nedoriešené, pretože všetky namietané rozpory boli v rámci odvolacieho konania opätovne preskúmané...“.

8. K novej územnoplánovacej dokumentácii najvyšší súd zdôraznil, že žalovaný skutočne „nevzal... do úvahy nový Územný plán zóny [REDAKOVANÉ] zmeny a doplnky 2005, platný odo dňa 01.01.2008...“. Avšak „v danom prípade zmeny územného plánu nadobudla účinky celkom na záver povoloacieho procesu umiestňovania predmetnej stavby, pričom

v otázke prípustnej podlažnosti stavby priniesla pravidlá, s ktorými bola prvostupňovým stavebným úradom umiestnená stavba v rozpore... Zmeny a doplnky územného plánu zóny [REDAKOVANÉ] platné a účinné od 01.01.2008, nepriniesli žiadne riešenie pre právoplatne neskončené konania týkajúce sa umiestnenia stavieb posudzovaných podľa dovtedajšej územnoplánovacej dokumentácie. To znamená, že v čase vydania druhostupňového rozhodnutia krajského stavebného úradu vo veci umiestnenia predmetnej stavby boli záväzné pravidlá stanovené zmenami a doplnkami územného plánu zóny. Neopomenuteľnou skutočnosťou je, že žalovaný rozhodoval o odvolaní proti rozhodnutiu o umiestnení stavby cca. 9 mesiacov a práve v dôsledku tohto predĺženia odvolacieho konania, ktoré nemohli účastníci tohto konania predvídať, došlo k presahu konania do časovej pôsobnosti nového zonálneho plánu. Stavebník legitímne očakával, že v jeho veci bude rozhodnuté v zákonom stanovenej lehote a za účinnosti pôvodnej územnoplánovacej dokumentácie, s ktorou bol jeho projekt v súlade. Odvolací súd je toho názoru, že dôsledky vyplývajúce z predĺženia odvolacieho konania by nemali byť žalobcovi na ujmu.“.

9. V sťažnosti doručenej ústavnému súdu sťažovatelia v prvom rade namietajú, že „odvolací súd riadne nedoručil sťažovateľom vyjadrenie žalovaného (Stavebného úradu druhého stupňa)... a tým odňal možnosť oboznámiť sa s argumentáciou žalovaného a prípadne aj náležite na ňu reagovať... Je zrejmé, že tak žalovaný, ako aj stavebník ako zvyšní účastníci konania disponovali odvolaním. Naproti tomu sťažovatelia nedisponovali vyjadrením žalovaného k Odvolaniu... žalovaný a stavebník boli v tomto smere zvýhodnení... Odvolací súd... nedoručením vyjadrenia žalovaného k Odvolaniu sťažovateľov, porušil právo sťažovateľov na kontradiktórne súdne konanie, odňal im možnosť konať pred súdom, porušil zásadu rovnosti účastníkov konania a princíp rovnosti zbrani.“.

10. K tvrdenej arbitrárnosti napadnutého rozsudku najvyššieho súdu sťažovatelia dôvodlia, že krajský súd „v hrubom rozpore s obsahom administratívneho spisu uviedol, že oznámenie o začatí konania bolo sťažovateľom doručené a títo nepredložili žiadne relevantné dôkazy preukazujúce a spochybňujúce pravosť podpisov adresátov a nedoručenie písomností týmto osobám...“. Sťažovatelia zdôrazňujú dvojinštančnosť správneho (územného konania) a dopĺňajú, že „boli vylúčení z celého prvostupňového

konania, a to na rozdiel od stavebníka a ostatných účastníkov konania... Sťažovatelia sa prvýkrát dozvedeli o svetlotechnickom posudku [REDAKOVANÉ] z prvoinštančného konania až vo fáze odvolacieho konania, nemohli ho teda namietať v konaní pred Správnym orgánom prvého stupňa... Ak by sťažovatelia mohli plnohodnotne uplatniť svoje práva, mohli spochybníť svetlotechnický posudok už v prvostupňovom konaní...“.

11. Sťažovatelia nesúhlasia s názorom najvyššieho súdu, podľa ktorého žalovaný v druhostupňovej fáze územného konania riadne prešetril ich námietky. Odôvodnenie žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného je v tomto smere „zmätočné, úplne ignoruje existenciu nielen odborného vyjadrenia [REDAKOVANÉ], ale aj [REDAKOVANÉ] (ktorým sa Odvolací súd ani Súd prvého stupňa vôbec nezaoberali), a najmä ignoruje skutočnosť, že Správny orgán druhého stupňa vôbec neupovedomil sťažovateľov o existencii nového svetlotechnického posudku [REDAKOVANÉ], aby sa k nemu mohli vyjadriť a sťažovatelia sa o akomsi všeobecnom posudku dozvedeli až z Rozhodnutia 2. Tejto posledne tvrdenej skutočnosti sa tak Súd prvého stupňa, ani Odvolací súd vôbec nevenovali... Okrem toho, Stavebný úrad druhého stupňa v rámci odvolacieho konania nedoručil žiadne vyjadrenie stavebníka sťažovateľom, čím porušil zásadu rovnosti účastníkov správneho konania a princíp rovnosti zbraní, a navyše touto námietkou sa tak Súd prvého stupňa, ani Odvolací súd vôbec nezaoberali...“.

12. Následne sťažovatelia v dôvodoch sťažnosti kritizujú postup žalovaného v procese dokazovania v žalovanom územnom konaní, ako aj nedostatočnosť odôvodnenia napadnutého rozsudku najvyššieho súdu.

13. K námietke aplikácie neúčinného právneho predpisu žalovaným sťažovatelia dôvodí, že „Odvolací súd... nerozporuje dôvodnosť žalobnej námietky... spočívajúcej v tom, že Rozhodnutie 2 je založené na neúčinnom právnom predpise. Napriek tak závažnej vade individuálneho správneho aktu... dali všeobecné súdy prednosť ochrane práv stavebníka... arbitrárne a bez akéhokoľvek zákonného podkladu... Sťažovatelia dĺžku konania pred Stavebným úradom druhého stupňa nespôsobili a nový územný plán zóny chráni predsa aj ich práva ako vlastníkov susedných nehmuteľností pred nadmernou podlažnosťou v predmetnej zóne... Výklad presadzovaný všeobecnými súdmi síce chráni

stavebníka, ale naopak poškodzuje sťažovateľov, v prospech ktorých je nová regulácia stavebnej činnosti v predmetnej zóne...“.

14. Na základe uvedeného sťažovateľa navrhujú, aby ústavný súd vo veci vydal tento nálezh:

„1. Základné právo sťažovateľov na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 a čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 36 ods. 1 a 2 a čl. 37 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd a právo na spravodlivé prejednanie jeho záležitosti podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd Rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.03.2017, sp. zn. 8Sžo/92/2015, porušené bolo;

2. Základné právo sťažovateľov na súdnu ochranu podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na spravodlivé prejednanie jeho záležitosti podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd Rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.03.2017, sp. z. 8Sžo/92/2015, porušené bolo;

3. Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 30.03.2014, sp. zn. 8Sžo/92/2015 sa zrušuje a vec sa vracia Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na ďalšie konanie;

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky je povinný nahradiť sťažovateľom trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia.“

15. K sťažnosti sťažovateľov sa vyjadril najvyšší súd listom č. k. KP 3/2018-70 z 24. októbra 2018, v ktorom okrem popisu priebehu súdneho konania a zopakovaním dôvodov napadnutého rozsudku k veci uviedol:

„Pokiaľ ide o nedoručenie vyjadrenia žalovaného k odvolaniu žalobcov najvyšší súd uvádza, že táto povinnosť nevyplývala odvolaciemu súdu zo žiadneho procesného predpisu. Je si však vedomý, že to súdy robia, avšak v tomto prípade doručenie vyjadrenia žalovaného k odvolaniu žalobcov, ktoré obsahovalo iba skonštatovanie, že napadnuté rozhodnutie považuje za zákonné, pričom žalobca v podanom odvolaní proti rozsudku krajského súdu neuviedol žiadne nové skutočnosti a že žalobcami podané odvolanie považuje za nedôvodné a preto navrhuje, aby bol rozsudok krajského súdu potvrdený, považuje odvolací súd za formálne pochybenie, kde žalovaný neuviedol žiadne vecné argumenty, ku ktorým by sa

mali žalobcovia vyjadriť. Išlo by o nehospodárny a neefektívny postup súdu, ktorý by mal vplyv na dĺžku konania.

Vzhľadom na vyššie uvedené najvyšší súd má za to, že sťažnosť žalobcu je neopodstatnená a jeho práva zaručené v článkoch 46 ods. 1, 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky porušené neboli.

V uvedenej veci netrváme na nariadení pojednávania.“

16. Uznesením sp. zn. III. ÚS 333/2018 zo 4. septembra 2018 bola sťažnosť sťažovateľov prijatá na ďalšie konanie v rozsahu namietaného porušenia nimi označených základných práv.

17. Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie sťažovateľa prostredníctvom právneho zástupcu zaujali stanovisko k vyjadreniu najvyššieho súdu z 24. októbra 2018, v ktorom vyslovili súhlas s upustením od ústneho pojednania veci a k meritu s poukazom na obsah predchádzajúceho nálezu ústavného súdu č. k. III. ÚS 32/2015-27 zo 7. júna 2016 a ustálenú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej aj „ESLP“) v podstatnom uviedli:

„Sťažovatelia opätovne zdôrazňujú, že administratívne konanie pred stavebnými úradmi prvého a druhého stupňa a následné súdne konanie pred správnymi súdmi obsahuje sériu závažných pochybení najmä v podobe vylúčenia sťažovateľov z prvostupňového územného konania, nedoručovania dôkazov (posudkov) a vyjadrení sťažovateľom zo strany stavebného úradu v odvolacom konaní, ignorovania posudkov predložených sťažovateľmi stavebným úradom v odvolacom konaní, nedostatočných odôvodnení rozhodnutí stavebného úradu a správnych súdov a nekritických prevzatí (aj zrejme nesprávnych) tvrdení či už stavebného úradu alebo stavebníka do súdneho rozhodnutia. Okrem toho, napriek zjavnej existencii paaktu sa tu najvyšší súd dovoľáva použitia akejkoľvek viery stavebníka, aj keď nemá žiadnu oporu v príslušnom všeobecne záväznom právnom predpise a aj keď sťažovatelia neboli tými, kto predlžoval dĺžku územného konania a iba využívali svoje procesné práva.“

18. Vzhľadom na oznámenia právnej zástupkyne sťažovateľov a predsedníčky najvyššieho súdu, že netrávajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie, ústavný súd v súlade s § 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 o Z. z. Ústavnom súde Slovenskej republiky

a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania, pretože dospel k záveru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

19. Na výzvu ústavného súdu zaujala k sťažnosti sťažovateľov stanovisko aj zúčastnená osoba – obchodná spoločnosť NOBLE a. s., Pluhová 29, Bratislava, ktorá v správnom konaní vystupovala ako stavebník a navrhovateľ v územnom konaní. Vo vyjadrení z 11. júna 2019 s poukazom na početnú konštantnú judikatúru ústavného súdu zúčastnená osoba navrhuje vyhodnotiť námietky sťažovateľov ako nedôvodné, pretože boli už opakovane márne uplatnené pred orgánmi štyroch (správnych a súdnych) inšancií. Najmä námietku nedoručenia vyjadrenia žalovaného správneho orgánu k odvolaniu považuje zúčastnená osoba za zneužívanie práva na súdnu ochranu. Podľa názoru zúčastnenej osoby je napadnuté rozhodnutie riadne a dostatočne odôvodnené vo vzťahu k námietkam nedoručenia oznámenia o začatí správneho konania, aj vo vzťahu k posudzovaniu svetelnotechnických podmienok. Poukazuje na požiadavku ochrany právnej istoty stavebníka v právnom štáte a k námietke rozhodovania na základe neúčinného územného plánu zóny uvádza:

„... je zrejmé, že Územné rozhodnutie je súladné s pôvodnou územnoplánovacou dokumentáciou platnou v čase jeho vydávania, uvedené bolo preskúmané všetkými správnymi, súdnymi orgánmi vo všetkých inštanciách, s potvrdením súladu stavby s pôvodnou územnoplánovacou dokumentáciou, len sťažovatelia ešte aj 12 rokov po vydaní Územného rozhodnutia napádajú Stavebníka a tvrdia jeho nedobromyseľnosť.

... je potrebné skonštatovať dobromyseľnosť Stavebníka v jeho nadobudnutých právach, ako aj jeho legitímne očakávanie, že odo dňa podania návrhu na vydanie územného rozhodnutia - ktorý bol dňa 14.11.2006 príde k rozhodnutiu v zákonom stanovenej lehote a teda za platnosti a účinnosti podkladov, ktoré boli rozhodujúce pre vypracovanie projektovej dokumentácie stavby.

Práve s ohľadom na uvedené okolnosti veci, na namietané porušenia práva zo strany sťažovateľov, na dobromyseľnosť Stavebníka, na princíp právnej istoty a hľadanie spravodlivej úpravy práv a povinností medzi ním a sťažovateľmi, Stavebník má za to, že ani námietka existencie nového územného plánu v čase vydávania Rozhodnutia KSU nie je

dôvodom na jeho zrušenie v správnom súdnictve, nejedná sa o arbitrárne rozhodnutie odvolacieho súdu, ani nie je rozhodnutie v tejto časti nedostatočne odôvodnené - a teda nie sú naplnené predpoklady na jeho zrušenie Ústavným súdom SR v konaní o Sťažnosti.“

20. Vec napadla ústavnému súdu 11. júla 2017 a bola pôvodne pridelená sudcovi spravodajcovi Rudolfovi Tkáčikovi, ktorému 16. februára 2019 uplynulo funkčné obdobie sudcu ústavného súdu. V zmysle čl. X ods. 2 Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 26. apríla 2019 do 31. decembra 2019 (ďalej len „rozvrh“) bola táto vec po 26. apríli 2019 v zmysle rozvrhu prerozdelená a náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov pridelená sudcovi spravodajcovi Ľubošovi Szigetimu a v zmysle čl. II bodu 3 rozvrhu prejednaná a rozhodnutá v druhom senáte ústavného súdu v zložení Jana Laššáková (predsedníčka senátu), Peter Molnár a Ľuboš Szigeti.

II.

21. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

22. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je s účinnosťou od 1. marca 2019 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) v čl. I § 1 až § 13 a § 16 až § 28 a § 32 až § 248 a § 250 a § 251. V zmysle § 246 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde sa tento zákon použije aj na konania začaté do 28. februára 2019, pričom právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali do 28. februára 2019, zostávajú zachované.

23. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

24. Podľa čl. 46 ods. 2 ústavy kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

25. Podľa čl. 47 ods. 3 ústavy všetci účastníci sú si v konaní podľa odseku 2 rovní.

26. Podľa čl. 36 ods. 1 listiny každý sa môže domáhať ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v určených prípadoch na inom orgáne.

27. Podľa čl. 36 ods. 2 listiny kto tvrdí, že bol ukrátený na svojich právach rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takého rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nemožno vylúčiť preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd podľa listiny.

28. Podľa čl. 37 ods. 3 listiny všetci účastníci sú si v konaní rovní.

29. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o akomkoľvek trestnom čine, z ktorého je obvinený. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne, ale tlač a verejnosť môžu byť vylúčené buď po dobu celého alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti, keď to vyžadujú záujmy maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov alebo, v rozsahu považovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by vzhľadom na osobitné okolnosti mohla byť verejnosť konania na ujmu záujmom spravodlivosti.

30. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu všeobecný súd musí vykladať a používať ustanovenia na vec sa vzťahujúcich zákonných predpisov v súlade s účelom

základného práva na súdnu ochranu. Z tohto hľadiska musí všeobecný súd pri výklade a aplikácii príslušných právnych predpisov prihliadať na spravodlivú rovnováhu pri poskytovaní ochrany uplatňovaným právam a oprávneným záujmom účastníkov konania (obdobne napr. III. ÚS 271/05, III. ÚS 78/07).

31. Kritériom pre rozhodovanie ústavného súdu musí byť najmä intenzita, akou malo byť zasiahnuté do ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou zaručených základných práv alebo slobôd, a v spojitosti s tým zistenie, že v okolnostiach prípadu ide o zásah, ktorý zjavne viedol k obmedzeniu, resp. odopreniu základných práv alebo slobôd (m. m. II. ÚS 193/06, II. ÚS 210/06, IV. ÚS 238/07, IV. ÚS 358/08).

32. Podstatou sťažostnej argumentácie sťažovateľov je námietka o porušení zásady kontradiktórnosti konania nedoručením vyjadrenia žalovaného k ich odvolaniu proti rozsudku súdu prvej inštancie, aplikácia neúčinného územného plánu a arbitrálne posúdenie žalobnej námietky, že správne orgány so sťažovateľmi nekonali ako s účastníkmi v prvom stupni správneho konania.

K namietanému porušeniu zásady kontradiktórnosti konania podľa čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 37 ods. 3 a čl. 38 ods. 2 listiny a čl. 6 ods. 1 dohovoru

33. Pri posudzovaní kontradiktórnosti konania ústavný súd poskytuje sporovým stranám ochranu procesnými zárukami v rozsahu totožnom s ESLP, preto je východiskom ďalších úvah štandardná judikatúra ESLP, ktorou sa ústavný súd cíti byť viazaný aj pri posudzovaní tejto sťažnosti. Európsky súd pre ľudské práva prízvukuje, že zmyslom čl. 6 ods. 1 dohovoru je ochrana záujmov účastníkov konania na riadnom výkone spravodlivosti. Predovšetkým tu ide o dôveru subjektov vo fungovanie súdneho systému, ktorá sa okrem iného zakladá na istote dotknutého, že mal možnosť vyjadriť sa ku všetkým písomnostiam v spise (rozsudok ESLP vo veci Asnar v. Francúzsko /no. 2/ č. 12316/04 z 18. 10. 2007).

34. Právo na kontradiktórne konanie znamená, že procesné strany musia dostať príležitosť nielen predložiť všetky dôkazy potrebné na to, aby ich návrh uspel,

ale aj zoznámiť sa so všetkými ďalšími dôkazmi a pripomienkami, ktoré boli predložené s cieľom ovplyvniť rozhodnutie súdu a vyjadriť sa k nim (rovnako rozsudok ESJP vo veci Niederöst-Huber v. Švajčiarsko, 18. 2. 1997, § 23 a Mantovanelli v. Francúzsko z 18. 3. 1997).

35. Samotný vplyv nedoručeného dokumentu na rozhodnutie súdu je málo významný, pretože je na účastníkovi konania, aby posúdil, či si dokument protistrany vyžaduje jeho reakciu (citovaný rozsudok vo veci Niederöst-Huber v. Švajčiarsko z 18. 2. 1997, Milatová a ďalší proti ČR č. 61811/00, Gaspari proti Slovinsku č. 21055/03 z 21. 7. 2009).

36. Povinnosťou súdu je doručovať všetky vyjadrenia, ktorých cieľom je ovplyvniť rozhodnutie súdu. Vplyvanie na rozhodnutie súdu (výsledok sporu) sa posudzuje len podľa toho, že je v ňom uvedený návrh účastníka konania, ako má súd rozhodnúť. Ak je formulovaný návrh – výrok konečného rozhodnutia, tak sa predpokladá, že účastník má zjavný záujem na doručení vyjadrenia (rozsudok ESJP vo veci Hudáková a ďalší proti Slovenskej republike č. 23083/05 z 27. 4. 2010).

37. Ústavný súd zotrváva na svojej judikatúre, že právu sporovej strany na kontradiktórne konanie a rovnosť v konaní koreluje povinnosť súdu zabezpečiť ich uplatnenie, okrem iného aj preposlaním vyjadrenia k odvolaniu odvolateľovi, bez ohľadu na jeho obsah a relevanciu pre rozhodovanie, zvlášť ak obsahuje formuláciu konečného návrhu vo veci odvolania. Rozhodnutie, či si vyjadrenie protistrany vyžaduje reakciu zo strany odvolateľa, je potrebné ponechať na jeho slobodnom uvážení. Toto rozhodnutie nepatrí odvolaciemu súdu. Ak si teda najvyšší súd túto povinnosť nespĺnil, keď sám vyhodnotil jeho preposlanie ako neúčelné (vyjadrenie príbratého účastníka obsahujúce právnu a skutkovú argumentáciu odvolací súd listom z 20. januára 2017 sťažovateľom zaslal na vedomie a prípadné zaujatie stanoviska, pozn.), ide jednoznačne o procesné pochybenie. Nie každé procesné pochybenie má však ústavnoprávnu relevanciu, čiže potenciál zasiahnuť samotnú podstatu a účel základného práva na súdnu ochranu či rovnosť v konaní, a preto sa ústavný súd ďalej zaoberal analýzou skutkových okolností daného prípadu, ako aj právneho rámca upravujúceho postup odvolacieho správneho súdu

z hľadiska, či v okolnostiach prejednávanej veci účinky takéhoto procesného pochybenia vykazujú nezlučiteľnosť so základnými právami sťažovateľov.

38. Aj ESLP zdôrazňuje potrebu zohľadňovať konkrétne okolnosti posudzovanej veci, keď tvrdí, že právo na kontradiktórne konanie nie je absolútne a rozsah tohto práva sa môže meniť v závislosti od špecifických okolností prípadu (Asnar proti Francúzsku č. 12316/04 z 18. 10. 2007, Vokoun proti ČR č. 20728/05 z 3. 7. 2008, Čičmanec proti Slovenskej republike č. 65302/11 z 28. 6. 2016, Krčmář a ďalší proti ČR č. 35376/97 z 3. 3. 2000) a v niektorých prípadoch zohľadňuje aj kritérium vzniku podstatnej ujmy sťažovateľovi v súvislosti s nekomunikovaným stanoviskom.

39. Neoznámenie písomných vyjadrení alebo dokumentov a nemožnosť sťažovateľa sa k nim vyjadriť nie je porušením čl. 6 ods. 1 dohovoru v prípade, ak by priznanie týchto práv a možností účastníkovi nemalo žiaden vplyv na výsledok konania, pretože prijatý právny prístup neumožňoval (ďalšiu) diskusiu (rozsudky ESLP vo veciach Stepinska v. Francúzsko č. 1814/02 z 5. 6. 2004, Sale proti Francúzsku č. 39765/04 z 21. 3. 2006, Verdú Vedú v. Španielsko č. 43432/02 z 15. 2. 2007).

40. V právnej veci RINGIER AXEL SPRINGER SLOVAKIA proti Slovenskej republike zo 4. októbra 2011 č. 35090/07 ESLP zhodnotil ako podstatné, že odporcovo vyjadrenie nepredstavovalo odôvodnený názor, ktorý by skutočne mal alebo aspoň potenciálne mohol mať nejaký významný vplyv na rozhodnutie najvyššieho súdu (*a contrario* rozsudok ESLP vo veci BENET PRAHA, spol. s r. o. proti ČR z 24. 11. 2011).

41. Nekomunikované vyjadrenie žalovaného v tejto právnej veci je podľa obsahu oznámením adresovaným odvolaciemu súdu, že po oboznámení sa s obsahom odvolania žalovaný nemá záujem využiť svoje procesné právo doplniť predošlú argumentáciu, pretože podľa jeho názoru odvolanie neprináša nič nové a všetky podstatné dôvody preskúmaného rozhodnutia sú obsiahnuté v jeho odôvodnení. Takto, nazerajúc na obsah podania, jeho prípadné preposlanie a umožnenie odvolateľom vyjadriť sa k nemu by nemohlo mať žiaden vplyv na rozhodnutie súdu, pretože nepripúšťa žiadnu vecnú diskusiu o ňom zo strany sťažovateľov (žalovaný nechce využiť svoje oprávnenie ďalej sa k veci

vyjadrovať, priamo sa ho zrieka a len zotrúva na svojom predošlom právnom názore). Zároveň nejde ani o vyjadrenie, ktoré možno považovať za ucelený odôvodnený názor na meritum veci, ktorý by aspoň potenciálne mohol ovplyvniť výsledok odvolacieho konania. Absentuje teda aj podstatná ujma na právach sťažovateľov. Uvedené okolnosti prípadu ho odlišujú od právnej veci Trančíková proti Slovenskej republike (rozsudok ESĽP z 13. 1. 2015).

42. Okrem už uvedeného nekomunikované vyjadrenie na záver formuluje návrh na konečné rozhodnutie – potvrdenie odvolaním napadnutého rozhodnutia. Navrhovaný postup by pre prípad, že odvolací súd vyhodnotí odvolanie ako nedôvodné, vyplýval odvolaciemu súdu priamo zo zákona, ktorý upravuje jeho procesný postup a ktorý je povinný aplikovať aj bez ohľadu na to, či to účastníci navrhnu. Predmet konania pred odvolacím správny súdom je vymedzený petítom odvolania a len o jeho dôvodnosti sa rozhoduje. Návrh na rozhodnutie vo vyjadrení protistrany (žalovaného správneho orgánu) je z hľadiska ďalšieho postupu odvolacieho správneho súdu irelevantný. Na rozdiel od konania v iných civilných veciach, kde protistrana v konaní môže uplatniť protinávrh, čím spoluurčuje predmet konania pred súdom, v správnom súdnictve podobný vplyv žalovaného správneho orgánu na rozsah súdneho prieskumu neexistuje. Správny súd preskúma zákonnosť (aj dostatok dôvodov správneho rozhodnutia) len v rozsahu a z dôvodov uplatnených v správnej žalobe. Vzhľadom na uvedené považuje ústavný súd právny názor ESĽP vyslovený v rozsudku vo veci Hudáková a ďalší proti SR rozsudok č. 23083/05 z 27. 4. 2010 (pozri bod 27 tohto nálezu) za neaplikovateľný v prejednávanej veci sťažovateľov.

43. Ústavný súd pri posudzovaní rovnosti strán v konaní vzal do úvahy aj ďalšie špecifikum správneho súdnictva, že všetky pre vec významné argumenty musia byť obsiahnuté v odôvodnení napadnutého rozhodnutia správneho orgánu a ich následné dopĺňanie v procesných úkonoch adresovaných správny súdu nemôže byť účinné a ani súdom zohľadnené. Inými slovami, ak by neboli dostatočné argumenty obsiahnuté v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia správneho orgánu, vadu jeho nepreskúmateľnosti (a teda nezákonnosti) by nebolo možné konvalidovať ich doplnením

vo vyjadrení k správnej žalobe, a o to viac by to nebolo možné vo vyjadrení k odvolaniu proti rozsudku správneho súdu prvej inštancie. Uvedená zásada značne znižuje riziko vzniku reálnej ujmy na právach sťažovateľov v súvislosti s nedoručením sporného vyjadrenia.

44. Zároveň ústavný súd podporne uvádza, že návrh žalovaného obsiahnutý v spornom vyjadrení logicky vyplýva zo samotného procesného postavenia žalovaného správneho orgánu, ktorý je presvedčený o správnosti a zákonnosti svojho rozhodnutia po jeho potvrdení správnym súdom prvej inštancie. Je teda predvídateľný a nemôže byť prekvapivým ani pre odvolateľov.

45. Vychádzajúc z uvedených úvah, ústavný súd výnimočne uzatvára, že v posudzovanom prípade právny rámec upravujúci procesný postup odvolacieho súdu v správnom súdnictve, ako aj špecifické skutkové okolnosti prípadu (obsah nedoručeného vyjadrenia) nesvedčia v prospech vyslovenia porušenia práva sťažovateľov na rovnosť zbraní v konaní, a preto túto námietku vyhodnotil ako nedôvodnú.

K namietanému porušeniu základného práva na súdnu ochranu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a ods. 2 ústavy a podľa čl. 36 ods. 1 a 2 listiny a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v súvislosti s aplikáciou neúčinnnej právnej normy

46. Sťažovatelia namietajú aj skutočnosť, že v priebehu konania došlo k zmene územného plánu zóny [redacted] z roku 1996, a to uznesením Mestského zastupiteľstva hlavného mesta SR Bratislavy č. 254/2007 z 22. novembra 2007, a záväzná časť predmetného územného plánu zóny bola vyhlásená všeobecne záväzným nariadením hlavného mesta SR Bratislavy (č. 8/2007 z 1. januára 2007) s účinnosťou od 1. januára 2008. V čase po vydaní rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa, ale ešte počas konania o odvolaní došlo teda k zmene právnej úpravy. Uvedené všeobecne záväzné nariadenie neobsahuje žiadne intertemporálne ustanovenia o aplikácii dotknutých predpisov v prechodnom období a zároveň ustanovuje iné podmienky pre maximálnu „podlažnosť“ stavby (nové podmienky umiestňovaná stavba nespĺňa, pozn.). Sťažovatelia tvrdia,

že odvolací správny orgán pochybil, keď v čase svojho rozhodovania aplikoval neúčinný skorší právny predpis.

47. Už Ústavný súd Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky pri tvorbe svojej doktríny formuloval názor, že „princípy právneho štátu a právnej istoty vyžadujú, aby bol každý ústavne možný prípad retroaktivity výslovne obsiahnutý v ústave, resp. v zákone a aby sa vyriešili s tým spojené prípady tak, aby nadobudnuté práva boli riadne chránené“ (PL. ÚS 78/92, Ústavný súd ČSFR, Zbierka uznesení a nálezov 1992, č. 15).

48. Aj podľa názoru ústavného súdu k imanentným znakom právneho štátu neodmysliteľne patrí požiadavka (princíp) právnej istoty a ochrany dôvery občanov v právny poriadok. Súčasťou tohto princípu je i zákaz spätného retroaktívneho pôsobenia právnych predpisov, resp. ich ustanovení (PL. ÚS 36/95). Princíp právneho štátu má významné dôsledky v oblasti tvorby, interpretácie a aplikácie práva. Medzi základné súčasti tohto princípu patrí zásada predvídateľnosti právnych predpisov a ich zrozumiteľnosti, princíp právnej istoty a ochrany dôvery v právo a v neposlednej rade tiež ochrana legitímneho očakávania.

49. Všeobecné sudy (ako aj správne orgány) sú v prípade absencie explicitných prechodných ustanovení povinné uprednostniť ten z viacerých do úvahy prichádzajúcich výkladov, ktorý najviac šetrí zmysel a podstatu základného práva jednotlivca. Opačný interpretačný či aplikačný postup znamená porušenie čl. 4 ods. 4 listiny, a je preto vo svojich dôsledkoch výkladom retroaktívnym. Tento princíp „in dubio pro libertate“ plyní priamo z ústavného poriadku (čl. 1 ods. 1 ústavy a čl. 2 ods. 3 a čl. 4 listiny) a predstavuje „štrukturálny princíp liberálnodemokratického štátu, vyjadrujúci prioritu jednotlivca a jeho slobody pred štátom“ (porovnaj nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 557/05 z 24. 7. 2007).

50. V nadväznosti na uvedené nie je z dôvodu absencie prechodných ustanovení prípustné vykladať medzerovitú zmenu právnej úpravy v neprospech jednotlivca, pretože verejná moc nemôže využívať nejasnosť právnej úpravy, ktorú sama spôsobila (obdobne napr. nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. III. ÚS 782/06 z 8. 1. 2009).

51. Sťažovatelia sa svojou sťažnosťou dovoľávajú výkladu (a aplikácie nového územného plánu), ktorý je vo svojich dôsledkoch retroaktívny v neprospech stavebníka (navrhovateľa správneho konania) bez tohto, aby toto spätné pôsobenie nového územného plánu bolo výslovne zakotvené. Takýto výklad nie je ústavne akceptovateľný. Práve naopak, výklad zvolený najvyšším súdom je plne v súlade s horeuvedenými zásadami na prospech stavebníka, ktorý v čase podania svojho návrhu na vydanie územného rozhodnutia, spĺňajúc všetky právnymi predpismi vyžadované podmienky, legitímne očakával, že nastúpia tie právne následky, ktoré v čase podania jeho návrhu právne predpisy s takým podaním spájali, a to vo forme vydania územného rozhodnutia o umiestnení ním navrhovanej stavby. V hre je teda základné právo stavebníka na inú právnu ochranu poskytovanú správnymi orgánmi. Nejasnosť všeobecne záväzného nariadenia mesta pre absenciu prechodných ustanovení nemôže byť v demokratickej spoločnosti jednotlivcovi (stavebníkovi) na ťarchu. Navyše podmienky v podobe stanovenia maximálnej „podlažnosti“ umiestňovanej budovy majú povahu noriem (verejného) hmotného práva, a preto je v prípade absencie prechodných ustanovení pre posúdenie veci rozhodujúci právny stav platný v čase podania návrhu na vydanie územného rozhodnutia. S tým kolidujúce záujmy sťažovateľov ako vlastníkov susedných nehnuteľností na udržaní doterajšieho stavu nemôžu byť dostatočným dôvodom na retroaktívny výklad a aplikáciu neskoršieho právneho predpisu, ktorý by im viac vyhovoval.

52. Ostatné námietky obsiahnuté v sťažnosti ústavný súd považuje za nedôvodné, arbitrárnosť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nezistil, ani pokiaľ ide o namietané hodnotenie dôkazov a potrebu doplnenia dokazovania, čo sa týka svetelnotechnických pomerov, odôvodnenie napadnutého rozsudku nemožno považovať za rozporné s označenými základnými právami sťažovateľov, a preto sťažnosti aj v tejto časti nevyhovel. S tvrdením sťažovateľov o tom, že správny orgán prvého stupňa opomenul s nimi konať ako s účastníkmi konania a prvým im adresovaným procesným úkonom bolo doručenie jeho rozhodnutia, sa vysporiadal už odvolací súdu dostatočným spôsobom (doručenka o oznámení začatia správneho konania je obsiahnutá v spise a tvrdenie o podpise neoprávnenou osobou nebolo preukázané v konaní) a ústavný súd nezistil v tejto súvislosti žiadne pnutie so sťažovateľmi označenými základnými právami.

53. Keďže ústavný súd nevyslovil porušenie základných práv sťažovateľov, bolo bez právneho významu zaoberať sa ostatnými návrhmi sťažovateľov obsiahnutými v ústavnej sťažnosti.

54. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. júla 2019